

ζῆσου θὰ περὶ νῦν πάλι εἶναι πρῶτα
 ζωὴ καὶ κότα ζωὴ καὶ κότα Ἄν τυχῆ

ὁ μὲν καὶ μού καὶ νεὸς κἄντ' ἀπὸ
 καὶ βάλλεις σὰ φεῖ λάχια σου δεῖλ· τί· οὐ πρὸ τοῦ μὲ

βάλλεις ἀπὸ μπελὰ πᾶρε τί· σὸ· λί πὶὸ καὶ λά καὶ πε· τα· ζέ· μου τὰ μνα· λά

ΔΕΝ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ Σ' ΑΓΑΠΗΣΩ

Στίχοι
Ε. ΚΑΡΥΩΤΗ

TANGO

Μουσική
Μ. ΣΟΥΦΙΟΥΛΑ

Τὰ λόγια εἶ· . . κεί· να πού μου λέγα· νε δύο

χεῖ· λη ἢ ταν· το ἦμα πού με πρῶδ'· σε εὐλη· ρά — τα μά· τια πού γα· μο· γε· λού· σου καί· σου δει· λι — ἦ· ταν εἶ·

και να που μου κλέβαν τη χαρά... Και τώρα μόνος τριγυρίζω και θε βράδυ μέσα στους δρόμους της Αθήνας στα στε-

να... δίχως αγάπη, δίχως το θω, δίχως χαρά... θημάμαι κάποιον παραμένει δειλός... να Δέν

έπρεπε... να ούγα... πησαι... και στην καρδιά παντοτινά να πικραθώ... τα λόγια σου να βράδυ να πι-

στέψω... και το σούλα... μο να πι... να γελαστώ... Δέν έπρεπε στο φέμμα των ματιών σου... να

βρά... κάποιον να θέλει... πο... στο φέμμα να πι... των χειλιών σου... δεν έπρεπε οληρή να ούγα...